

L'observació d'una important mancança en el món del riscs purs —no financers—, va motivar Gabriel Verger a crear Randa Group després d'haver treballat en el sector industrial i assegurador: “La meua experiència laboral em va fer adonar que existia un buit en el camp de la gestió dels riscos. Després de la Segona Guerra Mundial es crea als Estats Units la nova branca de direcció: el *risk management*. Mitjançant el seu ús, podem fer una identificació dels riscos, una quantificació de les pèrdues potencials, establir un pla de prevenció i, finalment, cobrir la possible falta de finançament per mitjà de l'assegurança adient. Vaig escriure el primer tractat en llengua espanyola sobre el *risk management* l'any 1982, i vaig fundar Randa per tal d'aplicar aquesta metodologia a les empreses del país. A més, vaig fer de professor a diversos fòrums universitaris. La primera necessitat important en aquest sector va ser l'anàlisi dels costos econòmics i actuuaris no valorats dels complements de previsió social dels convenis de les grans empreses. En aquest context, vaig crear un dels primers equips preparats per a la implantació dels plans de pensions col·lectius a les empreses espanyoles.” La curiosa denominació d'aquesta entitat té valors personals i simbòlics: “Com a mallorquí que sóc, el nom de Randa té diverses connotacions; primerament, Randa és una muntanya del centre de Mallorca, però a més, és l'indret on Ramon Llull va començar la seva carrera literària, filosòfica i religiosa.”

El doctor en enginyeria industrial Pere Fullana també és mallorquí i es va incorporar al projecte l'any 1992: “Aleshores estava preparant el meu doctorat i vaig decidir que seria bo compaginar-lo amb una formació en gestió empresarial a l'Institut Químic de Sarrià. Va ser allà on vaig conèixer el professor Gabriel Verger. Quan vaig acceptar la proposta de col·laborar en el seu projecte, tots dos sabem que no faria referència directament a un tema de gestió empresarial, però hi havia tantes opcions paral·leles que no sabíem quina triar. Vàrem tardar un any a decidir-nos a tractar en profunditat les qüestions mediambientals.” En aquest sentit en Gabriel afegeix que va pensar “que era convenient diversificar les activitats de Randa per poder lluitar contra les contínues oscil·lacions del mercat. Tot i així no volia expandir-me excessivament, ja que això no és possible per a un petit despatx que desitgi optimitzar els seus serveis.” Tal com indica en Pere, “l'especialització dels nostres serveis ens permet poder donar un servei molt acurat als clients, que acostumen a ser grans empreses espanyoles, líders del seu sector i molt conscienciades per les qüestions mediambientals.” Gran part de la seva tasca en temes d'aquest caire implica “una investigació constant. Devers el 70% de la nostra activitat està basada en projectes de recerca i innovació, essent Randa l'empresa espanyola que més participa en projectes europeus de gestió ambiental finançats per la Comissió Europea. Per això, he d'estar agraït a en Gabriel perquè m'ha permès, des de la vessant pràctica de la meua tasca com a enginyer, continuar investigant, que era el que havia estat fent fins a la meua incorporació a Randa.” Pere Fullana ha combinat la seva tasca a Randa amb la docència universitària sobre medi ambient a l'Escola Superior de Comerç Internacional de la Universitat Pompeu Fabra i a la direcció de diverses tesis doctorals i projectes de final de carrera. Tots dos companys coincideixen que

la ideologia bàsica de la gestió ambiental es basa “en un respecte pel medi que hem heretat dels nostres avantpassats i que hem de deixar als nostres descendents; per això, hem d'intentar que estigui en iguals o millors condicions que quan nosaltres el vàrem trobar i no a l'inrevés.” El desenvolupament sostenible es proposa millorar la vida de les persones d'una forma realista. Per aquest motiu, totes les possibles opcions han d'estar contrastades i han de seguir una sèrie de condicions tal com remarca en Pere: “El camí de la sostenibilitat passa per diferents factors; un és el mediambiental, el més important, però n'hi ha d'altres que hem de tenir molt en compte: l'econòmic i el tecnològic —també anomenats 'esfera microeconòmica'—, d'una banda, i el social, d'una altra. Hem de tenir present que si un camí no és tecnològicament o econòmicament viable no serà sostenible. Alhora, si no és acceptat unànimement pels sectors socials tampoc no serà realitzable. Qualsevol alternativa ha de considerar les repercussions i problemàtiques que poden aparèixer en aquestes tres esferes.”

La situació mediambiental de les empreses de l'Estat espanyol ha millorat força en el darrer anys, malgrat que encara no ha assolit el nivell d'alguns països europeus. “Les nostres primeres actuacions s'adreçaven exclusivament a solucionar problemes molt puntuals. Després, a poc a poc, hem aconseguit classificar les entitats que provocaven aquests impactes i, finalment, hem pogut fer-ne una anàlisi idiosincràtica, és a dir, un examen que contempla quina és la seva estructura i les seves activitats. Això ens ha permès poder fer-ne una valoració objectiva i un pla de producció sostenible. Per assolir aquesta fita, hem usat una metodologia que parteix de la premissa que l'impacte mediambiental és múltiple, per la qual cosa les possibles solucions també han de ser multicriteri. Vàrem introduir una eina totalment original en el sector, que és l'anàlisi del cicle de vida, el qual consisteix a examinar tot el cicle d'un producte partint de l'estudi de les matèries primeres que s'usaran per a la seva fabricació, del seu processament, del seu transport, de la seva producció del producte final, del seu ús i, finalment, de què succeeix quan esdevenen residus. Aquesta metodologia ens permet conèixer els impactes que provocarà en diferents medis: la capa d'ozó, el nivell de sorolls, les conseqüències per a la biodiversitat, etc.”

La seva provada experiència i eficàcia els ha comportat ser nomenats experts en qüestions mediambientals de diversos organismes. Actualment, per exemple, són els únics professionals espanyols que participen amb AENOR en la redacció de les normes ISO sobre l'ecoetiquetatge, el cicle de vida i els indicadors del medi ambient. També intervenen en la regulació de les normes sobre els sistemes de gestió ambiental. Tant Gabriel Verger com Pere Fullana són conscients que totes aquestes gratificacions són el resultat del treball col·lectiu: “El nostre equip humà està format per persones joves molt preparades que s'identifiquen de ple amb aquestes qüestions, que dialoguen constantment per tal de trobar la solució més idònia i que viuen les qüestions mediambientals d'una manera quotidiana, no tan sols des de la vessant professional sinó també personal intentant millorar el món dia a dia. Sense ells de segur que no hauríem assolit la posició de mercat que tenim actualment.”

“El camí de la sostenibilitat passa per diferents factors; un és el mediambiental, el més important, però n’hi ha d’altres que hem de tenir molt en compte, l’econòmic, el tecnològic i el social”

Gabriel Verger i Pere Fullana - Barcelona (Barcelonès)